

— Не плачи, Зайо, — казала Баба Меца, — аз ще я изгоня.

— Не, немож я изгони! Кучетата я пждиха — не можаха, и ти не ще можеш.

— Не, ще я изгоня.

Отишли. Баба Меца извикала:

— Излез, Лисо, вжн!

А тя из кжщата:

— Като изкоча, като подскоча, нищо няма от тебе да остане!

Уплашила се Баба Меца и избягала.

III

Тржгнал пак Заю из пжтя и плаче ли плаче. Ей на-среща му Петлю Войвода с коса на рамо, шири се гордо, гордо.

— Кукуригууу! Защо плачеш, Зайо?

— Остави се, Петлю Войвода, как да не плача. Кума-Лиса ми взе кжщичката.

— Ела с мене, аз ще я изгоня.

— Не, не ще можеш! Кучетата — не можаха да я изгонят, Баба Меца не можа, та ти ли ще я изгониш?

— Не, ще я изгоня!

Отишли при кжщичката.

— Кукуригууу! Коса нося на рамо, Кума-Лиса да коля! Излез, Лисо, вжн!

Кума-Лиса чула, уплашила се:

— Почакай, Петлю Войвода, — обличам се!

А Петлю пак:

— Кукуригууу! Коса нося на рамо, Кума-Лиса да коля! Излез, Лисо, вжн!

— Кожуха си обличам, сега, сега!...

Петлю трети пжт:

— Кукуригууу! Коса нося на рамо, Кума-Лиса да коля! Излез, Лисо, вжн!

Кума-Лиса излязла. Петлю махнал с косата, отсежл ѝ главата. А после заживели сжс Зая в неговата кжщичка.